

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่เสนอไว้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 24 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมทั้ง 3 มิติกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยทั้ง 3 มิติ

ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม	ความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัย		
	ความพึงพอใจในชีวิต (SWL)	ความสุข (HM)	อารมณ์ทางบวก (PANAS)
ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคล (PJWB) (N=349)	.39***	.39***	.42***
ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะระหว่างบุคคล (IJWB) (N=354)	.14**	.27***	.21***
ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมือง (SJWB) (N=357)	.11*	.12*	.15**

*** p<.001 , ** p<.01 , * p<.05

รู้สึกที่ดี เชิงอรรถวิสัยในมิติด้านความพึงพอใจในชีวิต ($r=.14, p<.01$) ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 “ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะระหว่างบุคคลมี
สหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความรู้สึกที่ดีเชิงอรรถวิสัยในมิติด้านความสุข”

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson)
ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะระหว่างบุคคลกับความรู้สึกที่ดีเชิงอรรถวิสัย
ในมิติด้านความสุข จากตารางที่ 24 ผลพบว่าความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะ
ระหว่างบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความรู้สึกที่ดีเชิงอรรถ
วิสัยในมิติด้านความสุข ($r=.27, p<.001$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6 “ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะระหว่างบุคคลมี
สหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความรู้สึกที่ดีเชิงอรรถวิสัยในมิติด้านอารมณ์ทางบวก”

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson)
ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะระหว่างบุคคลกับความรู้สึกที่ดีเชิงอรรถวิสัย
ในมิติด้านอารมณ์ทางบวก จากตารางที่ 24 ผลพบว่าความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมี
ลักษณะระหว่างบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความรู้สึกที่
ดีเชิงอรรถวิสัยในมิติด้านอารมณ์ทางบวก ($r=.21, p<.001$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7 “ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองมี
สหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความรู้สึกที่ดีเชิงอรรถวิสัยในมิติด้านความพึงพอใจในชีวิต”

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson)
ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองกับความรู้สึกที่ดีเชิง
อรรถวิสัยในมิติด้านความพึงพอใจในชีวิต จากตารางที่ 24 ผลพบว่าความเชื่อว่าโลกนี้มีความ
ยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติกับความรู้สึกที่ดี เชิงอรรถวิสัยในมิติด้านความพึงพอใจในชีวิต ($r=.11, p<.05$) ซึ่งสอดคล้อง
กับสมมติฐานข้อที่ 7

สมมติฐานข้อที่ 8 “ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองมี
สหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความรู้สึกที่ดีเชิงอรรถวิสัยในมิติด้านความสุข”

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยในมิติด้านความสุข จากตารางที่ 24 ผลพบว่าความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยในมิติด้านความสุข ($r=.12, p<.05$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 8

สมมติฐานข้อที่ 9 “ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยในมิติด้านอารมณ์ทางบวก”

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมืองกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยในมิติด้านอารมณ์ทางบวก จากตารางที่ 24 ผลพบว่าความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะระหว่างบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยในมิติด้านอารมณ์ทางบวก ($r=.15, p<.01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 9

จากสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง ข้อที่ 9 พบว่าผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม ตามทฤษฎีนี้เชื่อว่าบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนสมควรจะได้รับคำว่า “สมควรจะได้รับ” ต้องอาศัยผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นแก่บุคคล ถ้าหากบุคคลได้รับผลลัพธ์ที่เป็นสิ่งที่เขาคิดว่าเขาสมควรได้รับ ย่อมจะทำให้เขามีความพึงพอใจในผลลัพธ์ มีความสุขและมีอารมณ์ที่ดี ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอีกหลายชิ้น เช่น งานวิจัยของ Lipkus, Dalbert และ Siegler (1996) ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิต และความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมสามารถทำนายถึงความพึงพอใจในชีวิตได้ จากงานวิจัยของ Ritter, Benson และ Synder (1990) พบว่าความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความซึมเศร้า และ จากงานวิจัยของ Bulman และ Wortman (1977) พบว่าความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีความสุข

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต คะแนนความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะส่วนบุคคล ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะระหว่างบุคคล ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมีลักษณะทางสังคม-การเมือง และความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมโดยรวมทั้ง 3 มิติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance)

มิติของความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม	สาขาวิชา	จำนวน (n)	M	SD	F
มีลักษณะส่วนบุคคล	วิทยาศาสตร์	155	4.69	0.57	1.26
	สังคมศาสตร์	144	4.60	0.56	
	มนุษยศาสตร์	50	4.60	0.57	
	รวม	349	4.64	0.56	
มีลักษณะระหว่างบุคคล	วิทยาศาสตร์	161	3.84	0.98	3.02
	สังคมศาสตร์	144	3.61	0.93	
	มนุษยศาสตร์	49	3.55	0.88	
	รวม	354	3.71	0.95	
มีลักษณะทางสังคม-การเมือง	วิทยาศาสตร์	163	3.25	0.86	0.36
	สังคมศาสตร์	145	3.18	0.86	
	มนุษยศาสตร์	49	3.15	0.84	
	รวม	357	3.21	0.86	
ความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม 3 มิติ	วิทยาศาสตร์	153	3.93	0.62	2.85
	สังคมศาสตร์	137	3.78	0.60	
	มนุษยศาสตร์	48	3.76	0.57	
	รวม	338	3.84	0.61	

สมมติฐานข้อที่ 10 “นิสิตที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมากกว่านิสิตที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์”

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10 โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานว่านิสิตที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชา

วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมากกว่านิสิตที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จากตารางที่ 25 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนเฉลี่ยในมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคล พบว่า

การวัดโดยใช้คะแนนเฉลี่ย สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 สาขาวิชาสังคมศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 สาขาวิชามนุษยศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

เมื่อทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคล ตารางที่ 25 พบว่าระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 3 สาขาวิชามีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 25 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนเฉลี่ยในมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะระหว่างบุคคลพบว่า

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 สาขาวิชาสังคมศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 สาขาวิชามนุษยศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88

เมื่อทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะระหว่างบุคคล ตารางที่ 25 พบว่าระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 3 สาขาวิชามีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมใน มิติลักษณะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 25 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยในมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมืองพบว่า

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 สาขาวิชาสังคมศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 สาขาวิชามนุษยศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84

เมื่อทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมือง ตารางที่ 25

พบว่าระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 3 สาขาวิชามีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมืองไม่แตกต่างกัน

และจากการวิเคราะห์โดยรวมทั้ง 3 มาตรฐาน จากตารางที่ 25 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนเฉลี่ยในมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมทั้ง 3 มิติ พบว่า

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 สาขาวิชาสังคมศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 สาขาวิชามนุษยศาสตร์พบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 3.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

เมื่อทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมทั้ง 3 มิติ ดังตารางที่ 25 พบว่าระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 3 สาขาวิชามีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมทั้ง 3 มิติไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 10 ซึ่งผลที่ได้นี้แตกต่างไปจากผลการวิจัยของ Morn และ Lusct (1995) ที่พบว่าผู้ที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์มีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมต่ำกว่านิสิตที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาอื่นๆ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเหตุที่นิสิตที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมไม่แตกต่างกันนั้น เป็นเพราะว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นเป็นบุคคลกลุ่มที่ได้รับในสิ่งที่ตนต้องการ พวกเขามีโอกาสทางสังคมมากกว่าคนอื่นๆ อีกมากในสังคม เช่น พวกเขาได้รับการศึกษาจากสถาบันอันเป็นที่ยอมรับในระดับสูงของประเทศ กลุ่มนิสิตส่วนใหญ่จึงมีความภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษาของตน พวกเขาเชื่อว่าการที่ได้เข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้จะสามารถทำให้พวกเขามีอนาคตที่ดีและจะประสบความสำเร็จได้ และจากการศึกษาร่วมกับความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัย พบว่านิสิตส่วนมาก มีความสุข มีอารมณ์ทางบวก และมีความพึงพอใจในชีวิตในระดับสูง การที่พวกเขาเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมไม่แตกต่างกันจึงเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้เป็นเพราะไม่ว่าพวกเขาจะศึกษาอยู่ในสาขาวิชาใดก็ตามแต่ถ้าเขามีความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัยทั้ง 3 มิติ และพวกเขาเชื่อว่า “พวกเขาได้รับในสิ่งที่ตนสมควรจะได้รับ” คือได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด ตัวแปรในเรื่องสถาบันการศึกษาจึงมีอิทธิพลต่อความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมทั้ง 3 มิติ

และจากข้อสรุปจากงานของ Furnham (1993) ที่ระบุว่าความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมมีผลต่อความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม แต่จากการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 สาขา

วิชามีสถานภาพนิสัยที่เหมือนกัน ได้รับการศึกษา ได้รับการยอมรับ และพวกเขามีความรู้สึกเท่าเทียมกันดังนั้นผลการวิจัย จึงแสดงถึงความไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการเปิดการเรียนการสอนวิชาสังคมสงเคราะห์ เป็นเพียงแค่วิชาเรียนในคณะรัฐศาสตร์เท่านั้น การวิจัยชิ้นนี้จึงมีกลุ่มตัวอย่างที่ได้เรียนวิชาสังคมสงเคราะห์น้อยมาก ดังนั้นนิสัยผู้ที่เรียนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ก็มิได้มีความรู้ครอบคลุมไปถึงแนวคิดหลักๆ ในการเรียนเนื้อหาวิชาสังคมสงเคราะห์

สมมติฐานข้อที่ 11 “เพศชายมีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมากกว่าเพศหญิง”

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 11 โดยใช้การหาค่าที (t-test) เพื่อจำแนกความแตกต่างระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยที่ได้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ เพศชายมีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมไม่แตกต่างจากเพศหญิง

จากตารางที่ 23 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคล พบว่าคะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะส่วนบุคคล พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 และ คะแนนรวมของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58

คะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะระหว่างบุคคล พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 และ คะแนนรวมของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.94

คะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมในมิติลักษณะทางสังคม-การเมือง พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 และ คะแนนรวมของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89

คะแนนเฉลี่ยของมาตรวัดความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมทั้ง 3 มิติ พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 และ คะแนนรวมของเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63

ผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากงานวิจัยของ Whatley (1993) ที่ระบุว่า เพศชายมีคะแนนความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานของ Furnham (1993) ที่พบว่าในประเทศอิสราเอลผู้ชายจะเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมากกว่าเพศหญิง แต่ขณะเดียวกันก็มีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ระบุว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ

เช่น Heaven และ Connors (1988) ที่ได้ศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวออสเตรเลีย แบ่งเป็นเพศชาย 93 คน เพศหญิง 105 คน ผลการวิจัยพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน และจากงานของ Fumham (1993) ก็ได้ข้อค้นพบบางประการที่น่าสนใจว่า ผู้หญิงชาวซิมบับเวมีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมมากกว่าเพศชาย

ดังนั้นจากผลการวิจัยครั้งนี้สิ่งที่ค้นพบก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ Fumham (1993) ที่ได้สรุปว่า บทบาททางเพศมีผลกระทบต่อความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม ในปัจจุบันกลุ่มนิสิต-นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ต่างก็มีความเท่าเทียมกันในสังคม พวกเขาได้รับในสิ่งที่ตนต้องการตามที่ตั้งความหวังไว้มากพอ ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ ไม่มีการจำกัดสิทธิระหว่างเพศในสังคมมหาวิทยาลัย ทุกคนมีความสามารถเท่าเทียมกัน และมีโอกาสทางสังคมมากกว่าคนกลุ่มอื่นๆ เช่น ผู้ใช้แรงงาน เกษตรกร ฯลฯ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า การที่นิสิตชายและหญิงมีความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน เพราะพวกเขาได้รับในสิ่งที่ตนต้องการมากเพียงพออยู่แล้ว อีกทั้งเหล่านิสิตทั้งชายและหญิงต่างก็ได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน และจากการศึกษาในเรื่องความรู้สึกที่ดีเชิงอัตวิสัย พบว่านิสิตทั้งชายและหญิงต่างก็มีความสุข มีอารมณ์ทางบวก และมีความพึงพอใจในชีวิต อันแสดงถึงการระบุว่าตนมีคุณภาพชีวิตที่ดีพอ ได้รับในสิ่งที่สมควรจะได้รับ จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในความเชื่อว่าโลกนี้มีความยุติธรรม

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย